Journaal Sylje, Singlehanded race 2026

Zaterdag 17 okt 2026

En wederom lukt het Frits en Elly om arme bootjesmensen tot wanhoop te drijven. De start vindt plaats in een winderige uithoek van het IJsselmeer met hoog oplopende zee. Blij dat ik ternauwernood diverse aanvaringen kon voorkomen, wordt die vreugde subiet vermoord na het openen van het etui. Weer die vermaledijde 1-sluispolitiek. Plan A kan dus de prullenbak in. En dan is er nog iets met sokken van één of ander eiland wat je als eerste moet bezoeken: “Laat het asjeblieft niet eerst Texel zijn”. Ja hoor, wel dus. Plan B en C kunnen ook bij de vuilnis.

Nou, eerst maar de zeiltijd naar Elly ge-appt, nergens op gebaseerd, maar dan is dat maar klaar. Wel volgens plan de boeg eerst maar naar het noorden en zo gaandeweg komen er wat nieuwe plannen en mogelijkheden bovendrijven. Het is te doen, maar wel met heel veel tegenwind. Het zij zo. Urk is met een paar slagen te bereiken. Mooi weer nu. Stempel gehaald en door naar Medemblik. Onderweg de nodige buien en zelfs de fok een stuk ingerold. Boven Andijk klaart het op en neemt de maan de verlichting over van de zon. Stempel/sticker gescoord. Een mooi ploegje duals strijkt hier neer voor de nacht: de verleiding is groot maar ik moet nog wel even door. Rondje om mijn geliefde Kreupel en door de sterrenacht naar Workum. In het noorden wel steeds lichtflitsen van onweer. En dan net voor Workum barst de bui los met heel veel wind. Gelukkig duurt het niet lang en komt er een mooie windschifting achteraan, zodat It Soal ineens bezeild is.

1 Terschellinger ontmoeting in Medemblik: Sylje en Vita

Afgemeerd voor de sluis, landingsbiertje en dan zit de eerste dag erop.

Zondag 18 okt 2026

Zachtjes tikt de regen … en ik hoef en nog niet uit. Of toch wel: de havenmeester tikt ook op het dak en wil geld. Verrekte koud vannacht. Naar nu blijkt had ik het schotje achter in de kuip niet teruggezet. Dus een door-waai-kooi.

Komende nacht ga ik het laat maken dus vertrek ik pas 11 uur uit Workum. Doel is Texel en dan door naar Terschelling, zo mogelijk met tussenstop Vlieland.

2 Samen met Copper (Martin) in de sluis

In Kornwerderzand stomtoevallig met mede-eilander Martin (Copper) geschut en om kwart over één op naar Texel. De wind is wat afgezwakt en het is ontspannen zeilen met bakstagwind. Kwart over vier Oudeschild binnengevaren. Zeer rustig nu, maar ik tref nog wel een oude kennis van Texel die met zijn bootje aan het prutsen is. Wat gegeten en 18:45 weer de haven uit voor de laatste etappe. Tot halverwege het Scheurrak met tegenwind en daarna bezeild. Kiel en roer gaan een eind omhoog en dan met een bloedgang door het ondiepe deel in het aardedonker. Het is nog drie-en-een-half uur voor HW met een verlaging van 40 cm. Ondanks dat toch overal meer dan anderhalve meter water. Een paar keer rakelings langs een blinde ton, maar toch: lang leve de kaartplotter.

Inschot en Vlieree zijn bezeild en dan komt het toetje: Het Schuitengat, recht in de wind op (die ook nog eens extra zijn best doet) en met een heel gemeen zeetje. Wel nog tij mee: vandaar. Na deze worstelpartij dan eindelijk om 02:15 de haven binnen en op mijn vaste plek afgemeerd.

Welbeschouwd gekkenwerk zo'n tocht. Alles moet wel heel blijven en goed gaan, anders zit je flink in de problemen. Afijn: licht uit, boot dicht en op een holletje naar huis. Kleren uit en heerlijk bij mijn wederhelft in het warme bed geschoven.

Maandag 19 okt 2026

Om half negen stuurt Elly al weer een bericht: "hop, hop, hop, je bed uit, anders doen we Terschelling er nooit meer in. Nou ja zeg, ik lag er nog geen 6 uren in! Maar, zoals altijd, Elly heeft gelijk. Het is prachtig zeilweer en het tij roept. Dus om dik 10 uur alweer de haven uit en met ruime wind naar Vlie om daar een paar tonnen te ronden. Door de frisse bries is het geen enkel probleem tegen het tij in te komen en eenmaal terug op de Vlieree loopt de vloed weer mee. Blauwe Slenk en Pollendam zijn niet bezeild maar dat gaat ook vlot. Precies op de kentering bij Harlingen en dan, iets te, relaxed door de Boontjes: naast de geul en aan de grond. Hefkiel omhoog en weer verder naar Kornwerderzand, waar de brug net open staat. Ik kan zo doorvaren met een record sluistijd van 23 minuten!

3 Keerton onder Vlieland

4 'Westenwind' Makkum

Dan kruisen naar Makkum, wat er prachtig bij ligt met de namiddagzon op de charters aan de steiger. Selfie gemaakt bij Westenwind en de kleine werkfok vervangen door de HA. Niet handig, zoals later op de avond blijkt. Onder heldere hemel naar Lelystad wakkert de wind toch weer flink aan. Schip, inventaris en bemanning worden weer danig dooreengeschud. Gelukkig komt Elly op zulke momenten met een opbeurend woord en een mooi gedicht ons gemoed verlichten.

Precies middernacht zijn we bij de sluis. Ik mag er helemaal alleen in. Wel een paar ongemakken: ik raak een stuk drijfhout met schroef en roer. De motor slaat af maar is weer te starten. Er lijkt niets kapot, alleen de bevestiging van de stuurautomaat op de helmstok is afgebroken. Na de sluis eerst naar mijn beoogde ankerplek in een beschut hoekje bij Lelystad-Haven. Dat ligt buiten het sluisgebied, dus zeil gehesen en zo ten anker. Heerlijk rustig: beter dan bij Vlieland! Soepje, helmstok gerepareerd en dan is het al weer 2 uur. Te kooi dus.

Dinsdag 20 okt 2026

Kwart over 7 alweer klaarwakker. Hop, hop, hop, ontbijtje, boel klaarmaken en ankerop om 8 uur. Een kwartiertje later komt de zon op: allemaal ochtendstond, goud in de mond.

5 Morgenstond heeft goud in de mond

Met uitgeboomde werkfok van Lelystad naar Hoorn. Ik zet nog wel een derde rif, want de barometer is in één dag 12 HP gezakt en Hoorn ligt straks op lagerwal. Halverwege de boom weggehaald en de fok ingedraaid. Nog steeds 6-7 knopen.

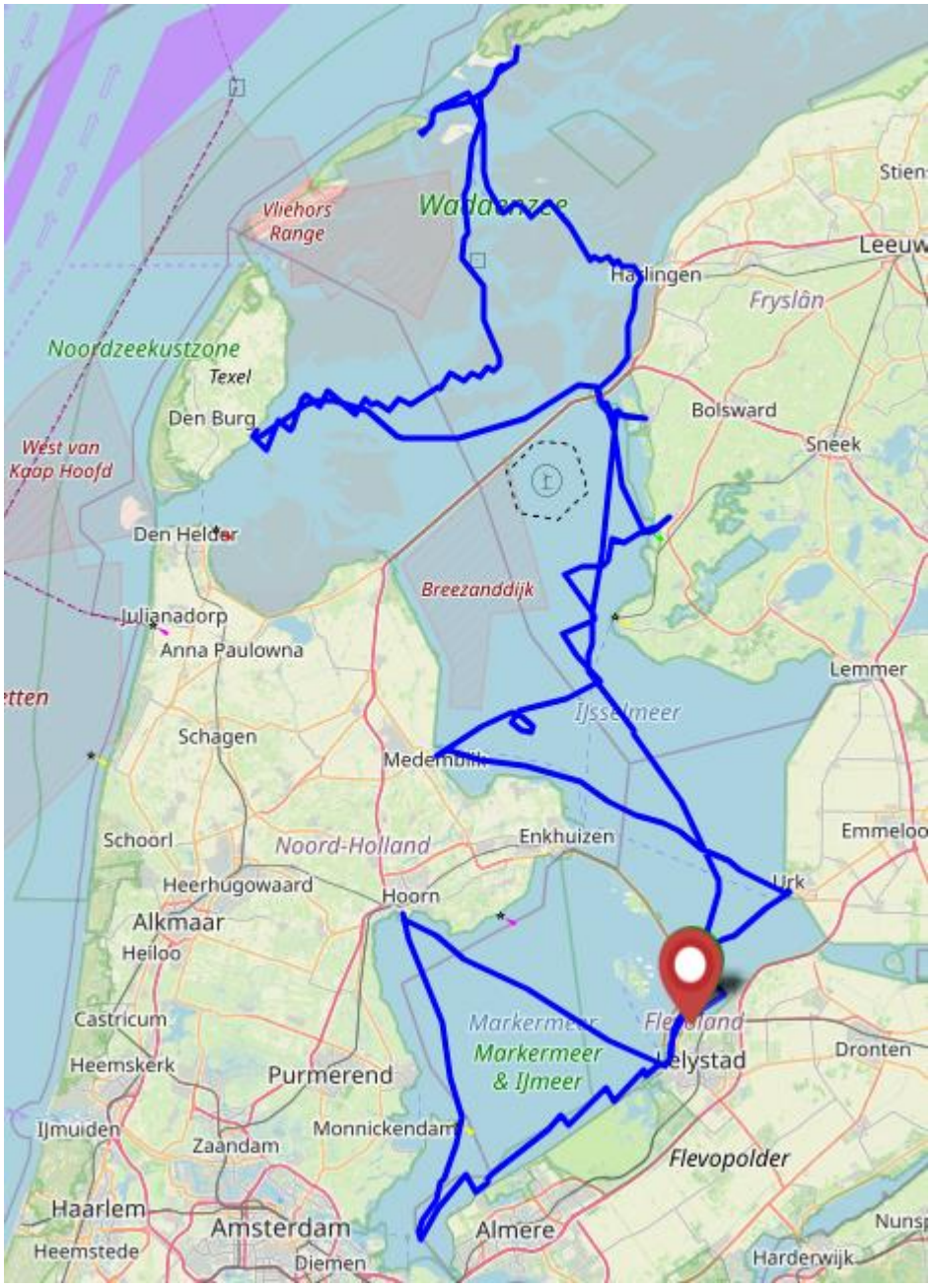
6 Ruig Markermeer

Kwart voor elf in Hoorn afgemeerd en bij de havenmeester op de koffie. Ik had van Terschelling pondkoek meegenomen en zo zitten we daar even heel gezellig en warm.

Maar we moeten verder. Net buiten de haven laat ik mijn lierhandle overboord vallen. Hij drijft, maar het lukt me niet hem op te vissen: 3 keer had ik hem half in mijn schepnetje waar hij vervolgens weer uitgleed. Daarna drijven we te dicht bij het havenhoofd en staak ik mijn pogingen. Al deze acties onder zeil natuurlijk. Beter een lierhandle verloren dan de eer.

Naar Marken is hoog aan de wind bezeild en daarna ruimer naar het IJmeer. Ik rol de fok in zodat ik nog wat aan de administratie kan doen. Dan heel onhandig met Vingelot en een trimaran om de IJM18 heen en dan blijkt de weg terug naar Lelystad net niet bezeild. Met een paar slagen, komen we net voor 19:00 weer bij de sluis en worden vlot geschut. Meteen achter de sluis ten anker om de administratie bijna af te maken. Als ik daarmee klaar ben is het half 10 en regent het. Harrejakkes, is dat thuiskomen…

Frits en Elly, Elly en Frits: dank voor het aanreiken van al deze ontberingen: het maak ons leven rijker. Bovenal dank voor de mentale steun: dat maakt het leuker.

7 De gevaren track van Sylje